

[Pelle Voigt]

og handicappede. Det er jo i virkeligheden luftsteg og vindfrikadeller.

Der tales om at straffe grundejerne, fordi man altså insisterer på, at folk skal betale skat af, at det offentlige er med til at forøge værdien af deres ejendomme. Det er jo ikke dér, problemet ligger. Problemet med at straffe grundejere ligger, som vi får det demonstreret hver dag på Vesterbro i København og andre steder i byfornyelsesområder, i, at der er en række grundejere i dette land, som ikke bliver straffet, sådan som det er foreslået i den nye lejelov, ved, at man kan fratage dem deres ret til at drive udlejningsvirksomhed, når de optræder som det, vi ikke på dansk har noget bedre ord for end bolig-hajer.

Ministeren peger i sin redegørelse på, at de foranstaltninger, som man her er inde på, og som med sikkerhed vil udløse huslejestigninger, skal kombineres med, at markedet bringes til at fungere mere i overensstemmelse med principperne om et frit boligmarked. Det lyder ikke rart. Det er jo ikke ligefrem højere huslejer, der er brug for, hverken i den private eller i den almennyttige sektor.

Hvis man ser på de levevilkår, en enlig forsørger i dag har i et almindeligt almennyttigt byggeri, må man sige, at vi nærmer os en situation, hvor selv en almindelig enlig forsørger med en rimelig almindelig indkomst på, skal vi sige 180.000 kr. ganske enkelt har store problemer med at betale de huslejer, som i dag er almindelige i det almennyttige byggeri. Dette meget alvorlige problem, som vi finder det er, burde boligministeren finde en løsning på. Den kommende omprioritering af vanskeligt stillede almennyttige afdelinger synes jo ikke på nogen som helst måde at føre til, at huslejepresset i disse byggerier lettes.

Hvad vil boligministeren konkret gøre for, at lejerne – og især de enlige forsørgere – i byggerier som Tåstruppård, Brøndby Strand og Farum Midtpunkt får reelle huslejefald nu som følge af den omprioritering, der finder sted, sådan at de har mere end 2.000–3.000 kr. om måneden at leve for, når de har betalt deres husleje og udgiften til børnehaven? Jeg tror, at svaret her som på så mange andre områder er, at boligministeren ikke vil foretage sig noget som helst.

Vi vil også meget gerne vide, hvad boligministeren gør for, at man i ministeriet, så-

dan som SF har foreslået, sætter gang i bestræbelserne for at få spredt det almennyttige byggeri på en socialt rimelig og forsvarlig måde blandt landets kommuner. Ikke mindst flytningestrømmen har udløst et meget væsentligt øget pres på den almennyttige sektor, og det understreger jo yderligere behovet for en sådan spredning af det almennyttige byggeri. Det er uacceptabelt, at de rige konservative omegnskommuner i Københavnsområdet bliver ved med at få lov til at køre på frihjul med hensyn til deres økonomiske og sociale forpligtelser.

De problemer, som almindelige ældre mennesker har med at finde ældreboliger, de problemer, som unge mennesker har med at få ungdomsboliger, og de problemer, som almindelige lejere både i det private udlejningsbyggeri og i det almennyttige byggeri har med at betale de stadig voksende huslejer, forholder boligministeren sig stort set ikke til i den foreliggende redegørelse. Det er en temmelig kølig, en temmelig teknokratisk redegørelse; vi har for os – som sagt under overskriften: »opsvinget har bidt sig fast«.

Nu er det desværre sådan, at folketingets forretningsorden forbyder anvendelsen af visse ord, og det gør det umuligt for os at citere væsentlige passager af den danske sangskat, ja, sågar Peder Laales ordsprog. Det ligger mig meget, meget, meget fjernt at bringe mig i nogen form for konflikt med folketingets forretningsorden, men jeg vil dog i forbindelse med »opsvinget har bidt sig fast« alligevel forsøge at citere sangeren Niels Hausgaard: »Hvorfor skal vi gå her med« – og så kommer der altså et tostavel- sesord, som forretningsordenen forbyder mig at udtale – »... så bar, når nu opsvinget har bidt sig så fast, som det har, når nu opsvinget har bidt sig så fast?«

Hvorfor, hr. boligminister? Det burde denne redegørelse have indeholdt et svar på i stedet for disse kolde teknokratiske betragtninger og løfter om ting, som kunne ske engang, hvis regeringen ville afsætte midler til det, hvad den ikke vil.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Det er rigtigt, hr. Pelle Voigt, at folketingets forretningsorden heldigvis forbyder visse udbrud. Ikke desto mindre vil jeg bede hr.